31988D0381

14.7.1988 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 183/27

DECYZJA RADY
z dnia 24 czerwca 1988 r.
dotycząca uzupełnienia załącznika IV do Konwencji o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym w odniesieniu do tetrachlorku węgla

(88/381/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130 S,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (1),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzją 77/586/EWG (3) Europejska Wspólnota Gospodarcza zatwierdziła Konwencję o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym, zwaną dalej „Konwencją Chemiczną", oraz Porozumienie dodatkowe do Umowy podpisanej w Bernie dnia 29 kwietnia 1963 r., dotyczącej Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Renu przed Zanieczyszczeniem zwanej dalej „Międzynarodową Komisją";

na mocy art. 5 Konwencji Chemicznej, Międzynarodowa Komisja przedkłada propozycje wartości dopuszczalnych dla zrzutów pewnych substancji do wód powierzchniowych dorzecza Renu, w formie zmian w załączniku IV do Konwencji Chemicznej; na mocy art. 14 Konwencji Chemicznej do wejścia w życie tych zmian wymagane jest jednomyślne przyjęcie ich przez Umawiające się Strony;

Międzynarodowa Komisja ustaliła wartości dopuszczalne dla tetrachlorku węgla w formie propozycji uzupełnienia załącznika IV do Konwencji Chemicznej;

dyrektywa 86/280/EWG (4) ustanawia wartości dopuszczalne dla zrzutów tetrachlorku węgla do środowiska wodnego Wspólnoty; te wartości dopuszczalne są identyczne z wartościami wymienionymi w propozycji Międzynarodowej Komisji;

jest pożądane, aby Wspólnota, jako Umawiająca się Strona Konwencji Chemicznej, przyjęła wspomniane wyżej propozycje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Propozycja, przedłożona przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Renu przed Zanieczyszczeniem, uzupełnienia, w odniesieniu do tetrachlorku węgla, załącznika IV do Konwencji o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym, podpisanej w Bonn dnia 3 grudnia 1976 r. zostaje niniejszym przyjęta w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

Tekst propozycji jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady powiadomi Rząd Konfederacji Szwajcarskiej, zgodnie z procedurami przewidzianymi w Konwencji Chemicznej, o przyjęciu propozycji, określonej w art. 1.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 lipca 1988 r.

W imieniu Rady

M. BANGEMANN

Przewodniczący

(1) Opinia wydana dnia 15 lipca 1988 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
(2) Dz.U. C 356 z 31.12.1987, str. 68.
(3) Dz.U. L 240 z 19.9.1977, str. 35.
(4) Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16.

Propozycja, przedłożona przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Renu przed Zanieczyszczeniem, uzupełnienia załącznika IV do Konwencji o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym, podpisanej w Bonn dnia 3 grudnia 1976 r.

MIĘDZYNARODOWA KOMISJA DS. OCHRONY RENU PRZED ZANIECZYSZCZENIEM CHEMICZNYM,

uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym, podpisaną w Bonn dnia 3 grudnia 1976 r.,

uwzględniając w szczególności art. 3, 4, 5 i 14 tej Konwencji,

PROPONUJE UMAWIAJĄCYM SIĘ STRONOM KONWENCJI

aby załącznik IV do Konwencji z dnia 3 grudnia 1976 r. został w następujący sposób uzupełniony w odniesieniu do tetrachlorku węgla:

Substancja lub grupa substancji	Pochodzenie	Wartość dopuszczalna wyrażona jako maksymalne stężenie substancji	Wartość dopuszczalna wyrażona jako maksymalna ilość substancji	Ostateczny termin zaprzestania zrzutów	Uwagi
1	2	3	4	5	6
Tetrachlorek węgla	1. Produkcja tetrachlorku węgla przez chlorowanie wyczerpujące bez przemywania	1,5 mg na litr zrzutu	2,5 g tetrachlorku węgla na tonę wielkości produkcji ogółem tetrachlorku węgla i perchloroetylenu	1 stycznia 1988 r.	(1) (2) (3) (4) (5)
	2. Produkcja chlorometanów przez chlorowanie metanu (włącznie z wysokociśnieniową elektrolizą chlorków metali alkalicznych) i z metanolu	1,5 mg na litr zrzutu	10 g tetrachlorku węgla na tonę wielkości produkcji ogółem chlorometanów	1 stycznia 1988 r.	(1) (2) (3) (4) (5)
	3. Przemiana w chlorofluorowęglowodory				(6)

(1) Wartości dopuszczalne podane w tabeli odnoszą się do maksymalnych wartości średniego stężenia miesięcznego (wartości dopuszczalne wyrażone jako stężenie) lub miesięcznej wielkości zrzutu (wartości dopuszczalne wyrażone wagowo).

Ilości tetrachlorku węgla w zrzutach wyraża się jako funkcję cechy charakterystycznej działalności zanieczyszczającej, tj. w sektorze produkującym tetrachlorek węgla przez chlorowanie wyczerpujące - wielkość produkcji ogółem tetrachlorku węgla i perchloroetylenu w zakładzie przemysłowym; w sektorze produkującym chlorometany przez chlorowanie metanu lub z metanolu - wielkość produkcji ogółem chlorometanów w zakładzie przemysłowym.

(2) Niezależnie od przypadku, wartości dopuszczalne wyrażone jako maksymalne stężenie nie mogą przekraczać wartości wyrażonych jako maksymalna ilość podzielona przez zapotrzebowanie na wodę związane z charakterystyczną cechą działalności zanieczyszczającej.

Jednakże ponieważ stężenie tetrachlorku węgla w ściekach zależy od ilości zawartej w nich wody, która zmienia się odpowiednio wraz różnorodnymi procesami i zakładami, zawsze muszą byś przestrzegane wartości dopuszczalne wyrażone jako ilość tetrachlorku węgla związane z charakterystyczną cechą działalności zanieczyszczającej.

(3) Wartości dopuszczalne przedstawione w powyższej tabeli odnoszą się do zawartości tetrachlorku węgla w próbce z każdego zrzutu pochodzącego z obiektu przemysłowego

W przypadku gdy ścieki zawierające tetrachlorek węgla są uzdatniane poza zakładem przemysłowym w oczyszczalni przeznaczonej do ich usuwania, rządy mogą zezwolić na stosowanie wartości dopuszczalnych w miejscu, gdzie ścieki opuszczają tę oczyszczalnię.

Z uwagi na lotność tetrachlorku węgla i aby zapobiec przedostawaniu się zanieczyszczeń do innego środowiska (powietrza, gleby), w przypadku procesu wymagającego mieszania na wolnym powietrzu ścieków zawierających tetrachlorek węgla, rządy zagwarantują przestrzeganie wartości dopuszczalnych w górę cieków wodnych od odpowiednich obiektów Muszą one zapewnić, że zostaną w pełni uwzględnione wszystkie wody, które mogą zostać zanieczyszczone.

(4) Dzienne średnie wartości dopuszczalne stanowią dwukrotność odpowiednich miesięcznych średnich wartości dopuszczalnych wskazanych w tabeli.

(5) W celu wyboru metod pomiarów, analiz, i pobierania próbek, patrz zalecenia Międzynarodowej Komisji z dnia 3 czerwca 1986 r.

(6) W chwili obecnej nie jest możliwe przyjęcie wartości dopuszczalnych dla tego sektora. Międzynarodowy Komitet przedstawi Umawiającym się Stronom Konwencji propozycje takich wartości w późniejszym terminie.

W razie potrzeby, Międzynarodowa Komisja zaproponuje, w późniejszym okresie, wartości dopuszczalne dla innych sektorów przemysłu, takich jak zakłady, w których stosuje się tetrachlorek węgla jako rozpuszczalnik. Do tego czasu rządy ustalą normy emisji dla tetrachlorku węgla samodzielnie, zgodnie z art. 3 i 4 Konwencji.

Normy takie muszą uwzględniać najlepsze dostępne środki techniczne i nie mogą być mniej rygorystyczne niż najbliższe porównywalne wartości dopuszczalne wskazane w załączniku IV.

Przepisy niniejszego ustępu stosuje się również w przypadku gdy zakład przemysłowy prowadzi działalność inną niż ta, dla której ustanowiono wartości dopuszczalne ujęte w powyższej tabeli, a która może powodować zrzuty tetrachlorku węgla.

Na podstawie art. 14 i 19 Konwencji, niniejsze przepisy wejdą w życie po ich jednomyślnym przyjęciu przez Umawiające się Strony Konwencji.

Umawiające się Strony powiadomią o przyjęciu przepisów Rząd Konfederacji Szwajcarskiej, który potwierdzi odbiór powiadomienia.